

## مطالعه واکنش ارقام ذرت شیرین به علف‌کش‌های جدید سولفونیل اوره

محبوبه نبی زاده<sup>۱</sup>، مجید عباس‌پور<sup>۲</sup> و علی اصغر چیت‌بند<sup>۳\*</sup>

۱- دانش آموخته کارشناسی ارشد علوم علف‌های هرز دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد، ۲- استادیار پژوهش مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خراسان رضوی، ۳- دانشجوی دکتری علوم علف‌های هرز دانشگاه فردوسی مشهد

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۲/۱۰ - تاریخ پذیرش: ۱۳۹۲/۸/۶)

چکیده

به منظور بررسی واکنش برخی ارقام ذرت شیرین و علف‌های هرز به علف‌کش‌های جدید سولفونیل اوره آزمایشی در سال ۱۳۹۱ در مرکز تحقیقات خراسان رضوی اجرا شد. تیمارهای آزمایش عبارت از سه رقم ذرت شیرین شامل دانه طلایی Merit KSC403su و چیس Chase و کاربرد علف‌کش‌ها شامل نیکوسولفوروں، نیکوسولفوروں + برومکسینیل + امسی‌پی‌ای، فورام سولفوروں، ریم سولفوروں + نیکوسولفوروں، مزوترویون + اس-متولاکلر + تربوتیلازین به همراه دو شاهد وجین آلوده به علف هرز و عاری از علف‌های هرز بودند. آزمایش در قالب طرح فاکتوریل بر پایه بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار به اجرا درآمد. میزان گیاه‌سوزی ذرت شیرین بر اساس روش EWRC ارزیابی و زیست توده ارقام ذرت شیرین و علف‌های هرز در ۴ هفته پس از کاربرد علف‌کش‌ها اندازه‌گیری شد. نتایج نشان داد که واکنش ارقام ذرت به علف‌کش بسیار متغیر است. رقم Merit با صد درصد گیاه‌سوزی و بدون بازیابی نسبت به علف‌کش‌های نیکوسولفوروں، نیکوسولفوروں + برومکسینیل + امسی‌پی‌ای، ریم سولفوروں و فورام سولفوروں، به عنوان حساس‌ترین رقم، و ارقام طلایی و چیس با داشتن حداقل درصد گیاه‌سوزی (گاه‌آتا ۱۰ درصد) متحمل ترین ارقام به علف‌کش‌های مورد بررسی بودند. مزوترویون + اس-متولاکلر + تربوتیلازین تنها علف‌کش قابل استفاده در رقم Merit بود. اثر علف‌کش‌ها بر قطر ساقه، تعداد برگ، وزن خشک تک بوته، ارتفاع بوته، طول بال، قطر بال، وزن دانه در بال و وزن چوب بال معمی دار بود. در بین ارقام، رقم چیس و Merit به ترتیب دارای بالاترین و کمترین وزن بوته ذرت و رقم طلایی دارای وزن دانه متوسطی در بین این دو رقم بود. همچنان، نتایج نشان داد تمامی علف‌کش‌ها تراکم و وزن خشک علف‌های هرز تاج خروس، خرف، پیچک، سلمه‌تره، اویارسلام و تاج‌ریزی را به طور معنی‌داری نسبت به شاهد بدون مبارزه کاهش دادند. به طور کلی می‌توان گفت مزوترویون + اس-متولاکلر + تربوتیلازین بهترین علف‌کشی بود که ضمن کنترل مناسب علف‌های هرز بدون خسارت به ذرت شیرین در تمامی ارقام ذرت شیرین قابل استفاده بود.

واژه‌های کلیدی: حساسیت علف‌کش، رقم Merit، عملکرد دانه، مزوترویون + اس-متولاکلر + تربوتیلازین، نیکوسولفوروں

## مقدمه

بیشینی می‌شود در آینده نزدیک افزایش بسیار بیشتری را داشته است (Rahmani *et al.*, 2010).

در میان عوامل کاهش‌دهنده تولید ذرت شیرین، علف‌های هرز از اهمیت خاصی برخوردار بوده و می‌توانند در مراحل مختلف رشد از طریق رقابت بر سر آب و مواد غذایی و همچنین از طریق اختلال در امر برداشت عملکرد را کاهش دهند. به دلیل کارایی پایین و هزینه‌بر بودن روش‌های مکانیکی و سایر روش‌های کنترل علف‌های هرز، مبارزه شیمیایی با آن‌ها اهمیت زیادی دارد (Zand *et al.*, 2004).

کاربرد علف‌کش‌های پسرویشی در ذرت شیرین به علت پایین بودن طیف کنترل علف‌های هرز و یا داشتن پتانسیل آسیب به گیاه زراعی محدود شده است. بولمن و همکاران (Bollman *et al.*, 2008) همچنین گزارش دادند که ارقام ذرت شیرین نسبت به وجود علف‌های هرز حساس هستند. به عنوان مثال، وجود یک بوته از علف‌هرز آمبروژیا (*Ambrosia trifida* L.) در هر ۲۶ مترمربع منجر به ۵ درصد کاهش عملکرد در ذرت شیرین می‌شد، همچنین در صورتی که تراکم این علف هرز به یک گیاه در مترمربع برسد، عملکرد آن به بیش از ۷۷ درصد کاهش می‌یابد. به علت حساسیت ذرت شیرین نسبت به رقابت علف‌های هرز، در سال ۲۰۰۲ حداقل در ۸۰ درصد از اراضی ذرت شیرین، با یک علف‌کش به کار رفته است (Bollman *et al.*, 2008). اخیراً از تعدادی از علف‌کش‌های پسرویشی مورد استفاده در اراضی ذرت، نیز در اراضی ذرت شیرین در آمریکا بکار گرفته شده‌اند. بررسی‌ها انجام شده در اوایل سال ۲۰۰۶ نشان داد که از بین ده علف‌کش مورد استفاده، فقط نیکوسولفوروں و ستوكسیدیم برای کنترل علف‌های هرز بکساله مناسب بودند. علف‌کش نیکوسولفوروں فقط در ارقام خاصی از ذرت قابلیت کاربرد داشت و دیگر ارقام دارای تحمل کافی به این علف‌کش نبوده و به دلیل گیاه‌سوزی شدید باید از Bollman *et al.*, (2008). ستوكسیدیم نیز در چهار رقم هیبرید تجاری مقاوم به ستوكسیدیم، بکار می‌رفت (Bollman *et al.*, 2008).

واریته‌های ذرت حساسیت متفاوتی به علف‌کش‌های سولفونیل اوره دارند (Bollman *et al.*, 2008; Soltani *et al.*, 2007; Kopsell *et al.*, 2011) همچنین بعضی

علف‌کش‌های سولفونیل اوره (ALS) (استو‌هیدروکسی اسید سنتاز- AHAS) گروهی از علف‌کش‌ها هستند که برای کنترل انتخابی علف‌های هرز پهنه برگ و باریک برگ در اراضی ذرت مورد استفاده قرار می‌گیرند. این علف‌کش‌ها، مانع از تولید آنزیم استولاکتات سینتاز می‌شوند. استولاکتات سینتاز آنزیمی حیاتی برای بیوسنتز آسیدهای آمینه‌های زنجیره‌ای شاخه‌دار یعنی والین، لوسین و ایزولووسمین است. بنابراین، با جلوگیری از سنتز آنزیم استولاکتات سینتاز، از متابولیسم گیاهان ممانعت می‌کند (Soltani *et al.*, 2007, Ashrafi *et al.*, 2010). این گروه از علف‌کش‌ها در اراضی ذرت، برای کنترل طیف وسیعی از علف‌های هرز مشکل‌ساز مانند تاج-خرس ریشه‌قرمز (*Amaranthus retroflexus*), سلمه-Abutilon (Chenopodium album L.), گاوپنبه (Cirsium theophrasti Medik), Convolvulus arvensis (arvense L. Scop.), پیچک (Sorghum halepense L. Pers.), سوروف (Echinochloa crus-galli L. Beauv.) (Digitaria (Cyperus rotundus L.) (sanguinalis L. Scop.)) و واریته‌های دم روپاهی مورد استفاده قرار می‌گیرند (Baghestani *et al.*, 2007).

در استان خراسان رضوی در فصل بهار پس از برداشت غلات زمستانه تا کاشت محصول بعدی در پاییز یک خلاً زمانی حدوداً چهار ماهه وجود دارد. در این فاصله زمانی می‌توان به کاشت محصولاتی با دوره رشد کوتاه (Zea mays L. Var. saccharata) چون ذرت شیرین (Su از کروموزوم شماره ۴ ذرت معمولی حاصل شده است. این تغییر باعث تجمع بیشتر قندها و پلی ساکاریدهای محلول در آندوسپرم دانه نسبت به ذرت معمولی می‌شود. ذرت شیرین از محصولات با دوره رشد کوتاه بوده و با توجه به ارزش غذایی بالای آن، علاقمندی به مصرف آن به صورت تازه‌خوری و یا کنسرو باعث شده تا در سال‌های اخیر سطح زیر کشت آن به طور چشمگیری افزایش یابد (Usman *et al.*, 2001). بطوریکه در سال زراعی ۱۳۸۵ سطح زیر کشت ذرت شیرین بالغ بر ۲۰۰۰ هکتار بوده که

کند و بنابراین می‌تواند برای تولید کنندگان ذرت شیرین مفید است (Soltani *et al.*, 2007).

در رابطه با بررسی کارایی علفکش‌ها بر خصوصیات فنولوژیک ذرت شیرین تحقیقات زیادی در کشور انجام نشده است. افزون بر آن، تنوع اقلیمی موجود در کشور و همچنین مناطق مختلف استان ضرورت این تحقیق را خاطر نشان می‌سازد. همچنین با توجه به افزایش بازار مصرف فرآورده‌های این گیاه و نیاز به ارقام مطلوب‌تر در کشور، تحقیقات در این زمینه ضروری به نظر می‌رسد. بنابراین، به علت پایین بودن قدرت نسبی جوانه‌زنی ذرت شیرین در اراضی ذرت، افزایش احتمالی از دست دادن راندمان عملکرد ناشی از رقابت با علف‌های هرز به دلیل حساس آن نسبت به وجود علف‌های هرز و خسارت ناشی از کاربرد علفکش‌ها، همچنین به علت کمبود اطلاعات در این زمینه، عدم انتشار اطلاعاتی پیرامون مقاوم بودن ارقام ذرت شیرین نسبت به علفکش‌های سولفونیل اوره، این تحقیق با هدف تعیین کارایی علفکش‌های سولفونیل اوره و مخلوط بر خصوصیات مورفولوژیک ارقام مزارع ذرت شیرین و کنترل علف‌های هرز آن در کشور انجام شد.

## مواد و روش‌ها

به منظور بررسی کارایی علفکش‌ها در خصوصیات مورفولوژیک ذرت شیرین، آزمایشی در مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خراسان رضوی واقع در ۶ کیلومتری جنوب شرقی مشهد با عرض جغرافیایی ۳۶° و ۱۶° شمالی، طول جغرافیایی ۵۹° و ۳۸° شرقی، متوسط بارندگی سالیانه ۲۸۶ میلی‌متر با ۹۸۵ متر ارتفاع از سطح دریا در سال زراعی ۱۳۹۱ اجرا شد.

ارقام ذرت شیرین مورد استفاده شامل: ۱- دانه طلائی KSC403su - ۲- مریت Merit - ۳- چیس Chase و تیمارهای شیمیایی شامل استفاده از علفکش‌های نیکوسولفوروں (کروز) به مقدار ۸۰ گرم ماده موثره در هکتار، نیکوسولفوروں ۸۰ گرم ماده موثره در هکتار + برومکسینیل + امسی‌پی‌ای (برومایسید ام‌ای) به مقدار ۶۰۰ گرم ماده موثره در هکتار، فورام سولفوروں (اکوئیپ) به مقدار ۴۵ گرم ماده موثره در هکتار، ریم سولفوروں + نیکوسولفوروں (اولتیما) به مقدار ۱۳۱/۲۵ گرم ماده موثره در هکتار و مزوترویون + اس متولاکلر + تربوتیلازین

از هیبریدهای ذرت شیرین نسبت به علفکش‌هایی که تحت تأثیر آنزیم P450 سمیت‌زدایی می‌شوند، شامل نیکوسولفوروں، فورام سولفوروں و مزوترویون حساس هستند. سلطانی و همکاران (Soltani *et al.*, 2007) بیان کردند که ۳۷ تا ۴۵ درصد از ذرت‌هایی که با تیامتورون (سولفونیل اوره مورد استفاده در گندم) تیمار شده بودند، آسیب دیدند و به ازاء مصرف یک گرم تیامتورون مورد استفاده در هر هکتار، راندمان ذرت ۳۵ کیلوگرم کاهش پیدا کرد. ایشان همچنین گزارش کردند که کاربرد حداکثر ذرت نیکوسولفوروں (۲ لیتر در هکتار) باعث افزایش راندمان ذرت می‌شود و علت آن را می‌توان در افزایش طیف کنترل علف‌های هرز با این علفکش دانست.

حساسیت ذرت شیرین به علفکش‌ها، بستگی به مقدار کاربرد، هیبرید مورد استفاده و شرایط محیطی دارد. بعضی از هیبریدهای رایج ذرت شیرین در ایالات اونتاریو کانادا مانند کالیکوبلی (Calico Belle)، دلمونت (GH 2684) و جی اج ۲۰۳۸ (Delmonte 2038) به علفکش‌هایی مانند فورام سولفوروں (اکوئیپ)، بنتازون (بازرگان)، پروسولفوروں (پیک)، مزوترویون (بیکون) و نیکوسولفوروں (کروز)، پرایمی سولفوروں (بیکون) و ایزوکسافلولول (بالانس) حساس هستند. حساسیت هیبریدها فاکتور مهمی برای ثبت علفکش‌ها در ذرت شیرین است (Soltani *et al.*, 2007). در حال حاضر، علفکش‌های پس‌رویشی ثبت شده در ذرت شیرین نمی‌توانند گاوپنجه‌هایی که دیرتر از موعد سبز (late-emerging velvetleaf) می‌شوند و گونه‌ای از آمبروزیا (Ambrosia artemisiifolia) مقاوم به تریاکین‌ها را به طور موثری کنترل کنند. آترازین گاوپنجه را از بین می‌برد ولی بیوتیپ‌های مقاوم به تریاکین‌ها را کنترل نمی‌کند، و برومکسینیل فقط واریته‌های تاج خروس را به خوبی کنترل می‌کند. بنتازون کنترل ضعیفی بر علف‌های هرز تاج خروس ریشه‌قرمز و خوابیده دارد و باعث ایجاد مقداری خسارت بر هیبریدهای ذرت شیرین می‌شود و گراس‌های یکساله مانند واریته‌های دمروباھی (Setaria viridis)، پانیکوم پاییزی (Panicum dichotomiflorum)، و گونه‌ای دیگری از پانیکوم (Panicum capillare) را کنترل نمی‌کند. در حالی که بعضی از علفکش‌های سولفونیل اوره می‌تواند علف‌های هرز مشکل‌ساز را به خوبی کنترل

نهایت برای سهولت نتیجه‌گیری از داده‌های مربوط EWRC (Sandral *et al.*, 1997) و روش موس و همکاران (Moss *et al.*, 2007) استفاده شد. در این روش برای کنترل با بیش از ۸۰ درصد از واژه «کنترل بسیار خوب یا نابودی کامل»، کنترل بین ۷۰ تا ۸۰ درصد از واژه «کنترل مطلوب»، کنترل ۵۰ تا ۷۰ درصد از واژه «کنترل کمی مطلوب»، کنترل ۳۰ تا ۵۰ درصد از واژه «کنترل متوسط»، کنترل ۱۲/۵ تا ۳۰ درصد از واژه «کنترل ضعیف» کنترل صفر تا ۱۲/۵ «بدون تأثیر» استفاده شد. پس از برداشت محصول آنالیز واریانس داده‌ها و مقایسات لازم بر روی آن‌ها انجام شد.

نمونه‌برداری از ذرت شیرین و علف‌های هرز، چهار هفته پس از سم پاشی (۱۳۹۱/۴/۲۲) با استفاده از کوآدرات  $0.5 \times 0.5$  متر مربعی از هر کرت انجام شد. در هر بار نمونه‌برداری به صورت تصادفی ۳ عدد کوآدرات  $0.5 \times 0.5$  متر مربعی چهارچوب  $0.5$  متر مربعی در هر کرت انداخته و تعداد هر گونه علف هرز جمع‌آوری و وزن خشک علف‌های هرز به تفکیک هر گونه توزین شد. جهت تعیین تراکم و فراوانی گونه علف‌های هرز در سطح هر کرت از شاخص تراکم (فراوانی)، گونه علف هرز استفاده شد (Thomas, 1985):

$$F_K = \frac{\sum Z_i}{n} \times 100 \quad (2)$$

$F$  فراوانی گونه‌ی  $k$  بر اساس بود یا نبود آن در هر کرت،  $Z_i$ : تعداد بوته از گونه‌ی  $k$  در هر کوآدرات در کرت شماره‌ی  $i$  و  $n$ : تعداد کوآدرات قرار داده شده در هر کرت. صفات مورد بررسی در این آزمایش شامل عملکرد بیولوژیک ذرت، قطر ساقه ذرت، طول بوته ذرت، وزن خشک ذرت، تعداد برگ، ارتفاع بوته، وزن یک بلال، قطر و طول بلال ذرت، وزن چوب بلال، عملکرد دانه و وزن کل بلال بدون پوست بودند که به صورت تصادفی با رعایت حاشیه در مرحله شیری و ابتدای خمیری شدن دانه‌ها اندازه‌گیری شده بودند. جهت تعیین عملکرد و اجزای عملکرد ذرت شیرین، تعداد ۱۰ بوته از هر کرت در دو ردیف وسط از سطح خاک بریده، برداشت و اندازه‌گیری شدند. برای تعیین وزن خشک، نمونه‌ها پس از برداشت در آون با ۷۵ درجه سانتی‌گراد به مدت ۴۸ ساعت خشک و

(لوماکس) به مقدار ۱۳۴۳/۷۵ گرم ماده موثره در هکtar، بودند. قالب طرح فاکتوریل بر پایه بلوکهای کامل تصادفی با سه تکرار بود که فاکتور اول عبارت از ارقام ذرت شیرین و فاکتور دوم شامل نحوه مدیریت علف‌های هرز (کاربرد علف‌کش‌ها، وجین آلوده به علف هرز و عاری از علف‌های هرز) بود. هر کرت دارای چهار ردیف ۶ متری به فاصله ۷۵ سانتی‌متر از هم و فاصله دو بوته روی ردیف ۱۸ سانتی‌متر بود. ارقام مورد استفاده با تراکم ۷۵۰۰ بوته در هکtar در زمان مناسب در بهار (۱۳۹۱/۲/۲۵) کشت شدند.

به منظور انجام عملیات کاشت، زمین مورد نظر در پاییز (۱۳۹۰/۷/۲۰) شخم عمیق زده شد و در بهار یک شخم نیمه عمیق (۱۳۹۱/۱/۲۵) و سپس به منظور خرد کردن کلوخه‌ها و آماده‌سازی بستر بذر دو عملیات دیسکزنی به فاصله یک هفتة، قبل از کشت ۱۰۰ و ۳-۵ سانتی‌متر توسط فوکا (بیلچه‌های خطکش) در فواصل مشخص روی ردیف‌ها ایجاد و در هر حفره تعداد ۲ تا ۳ بذر به صورت کپهای کشت شد. تنک کردن در روی هر ردیف به فاصله ۱۵ سانتی‌متر در مرحله ۴ تا ۶ برگی انجام شده، بطوریکه فقط یک بوته در محل هر کپه نگه داشته شد. بر اساس نتایج آزمون خاک، کودهای فسفر از منبع فسفات آمونیوم به میزان ۲۰۰ کیلوگرم در هکtar و پتاس از منبع سولفات پتاسیم به میزان ۱۵۰ کیلوگرم در هکtar در قبل از کاشت مصرف شد. کود ازته مصرفی نیز از منبع اوره به میزان ۳۰۰ کیلوگرم در هکtar بود که ۶-۸ درصد آن در قبل از کاشت، ۳۵ درصد در مرحله ۴ تا ۶ برگی و ۳۵ درصد در مرحله ۱۰-۱۲ برگی به زمین داده شد.

پاشش علف‌کش‌های مورد استفاده در هر سه رقم ذرت شیرین در ۲۸ روز پس از کاشت (۱۳۹۱/۳/۲۳) با استفاده از سمپاش پشتی شارژی (مدل ماتابی الگانس ATMABI elegance plus, Forougueh - پلاس - Dasht Co.) مجهز به نازل شرهای با فشار ثابت ۲ تا ۲/۵ بار که برای ۳۰۰ لیتر در هکtar کالیبره شده بود، انجام شد. ۱۴ روز پس از سمپاش‌های پسرویشی (۱۳۹۱/۴/۶)، میزان خسارت علف‌کش‌های مصرف شده بر روی علف‌های هرز و ذرت شیرین با روش استاندارد (European Weed Research Council) EWRC (Sandral *et al.*, 1997) ارزیابی شد. در این تحقیق در

کمتر خاک و محیط، عمدتاً گیاهانی که بر اساس استراتژی رقابت-تحمل به تنش تکامل یافته‌اند غالب شده که بیشتر شامل گیاهان چند ساله هستند. موسوی (Mousavi, 2001) گزارش نمود که طیف وسیعی از علفهای هرز پهن و باریک برگ به ارضی ذرت هجوم می‌آورند که در این بین تاج خروس، پیچک، سلمه‌تره و اویارسلام از جمله علفهای هرز رایج و مسئله ساز در اراضی ذرت ایران است که عدم کنترل مناسب آن‌ها باعث کاهش اساسی در راندمان ذرت کشور می‌شود.

چنانچه قضاوت بر اساس درصد کاهش وزن خشک علفهای هرز پهن برگ و باریک برگ به تفکیک گونه‌ها است (جدول ۲)، بهترین کارایی تیمارها، مربوط به علف کش‌های مزوترویون<sup>+</sup> اس متولاکلر<sup>+</sup> تربوتیلازین و نیکوسولفورون<sup>+</sup> برومومکسینیل<sup>+</sup> امسیپی‌ای خواهد بود. البته در این بین، تیمارهای دیگری هم بودند که با علف کش‌های مزوترویون<sup>+</sup> اس متولاکلر<sup>+</sup> تربوتیلازین و نیکوسولفورون<sup>+</sup> برومومکسینیل<sup>+</sup> امسیپی‌ای اختلاف معنی‌داری نداشتند، ولی نسبت به آن‌ها از برخی جوانب برتری نداشتند.

زند و همکاران (Zand et al., 2009) نیز گزارش نمودند که علفکش مزوترویون<sup>+</sup> اس متولاکلر<sup>+</sup> تربوتیلازین تأثیر خوبی در کنترل علفهای هرز پهن و باریک برگ مزارع

سپس وزن شدند. داده‌های حاصل از نمونه‌برداری با استفاده از نرم افزار SAS مورد آنالیز قرار گرفتند. همچنین مقایسات میانگین‌های صفات مورد بررسی، به روش آزمون LSD با سطح احتمال ۵٪ به وسیله نرم افزار MSTATC انجام گرفت.

## نتایج و بحث

### (الف) تراکم و وزن خشک علفهای هرز

نتایج حاصل از این آزمایش نشان داد مهم‌ترین گونه‌های علف هرز که از نظر ایجاد خسارت از تراکم بالاتری برخوردار بودند، عمدتاً شامل گونه‌های یک ساله بودند؛ هر چند در بین آن‌ها تعدادی گونه چند ساله هم مشاهده شدند (جدول ۱). همچنین، غالب‌ترین علفهای هرز مشاهده شده در این آزمایش، در جدول ۱ آورده شده است.

زند و همکاران (Zand et al., 2004) گزارش کردند که گونه‌های علفهای هرز غالب در محیط‌های مختلف تابعی از روند و راهبرد تکاملی آن‌هاست و اظهار داشتند که در مزارع محصولات یکساله، عملیات خاکورزی مکرر منجر به غالبیت گونه‌های علف هرز یکساله می‌شود که تابع راهبرد تکاملی فرارکننده-رقابت کننده هستند در حالی‌که در باغات میوه به دلیل دست‌کاری و تخریب

جدول ۱- مشخصات علفهای هرز مشاهده شده در این آزمایش

Table 1. Weeds observed Specifications in this experiment

نام علمی Scientific names	نام تیره Family names	نام فارسی Persian names	نام انگلیسی English names	چرخه زندگی Life cycle	فصل رشد Vegetation Season	تراکم (تعداد) Density (m <sup>2</sup> )
* <i>Amaranthus retroflexus</i>	<i>Amaranthaceae</i>	تاج خروس وحشی	Pigweed	A	S	14-15
* <i>Portulaca oleracea</i>	<i>Portulacaceae</i>	خرفة	Common purslane	A	S	6-7
* <i>Convolvulus arvensis</i>	<i>Convolvulaceae</i>	پیچک صحرایی	Binweed	P	S	4-6
* <i>Cyperus rotundus</i>	<i>Cyperaceae</i>	اویار سلام	Nutsedge	p	S	3-4
* <i>Chenopodium album</i>	<i>Chenopodiaceae</i>	سلمه‌تره	Lambsquarters	A	S	4-5
* <i>Solanum nigrum</i>	<i>Solanaceae</i>	تاج‌ریزی سیاه	Black nightshade	A	S	3-4
<i>Echinocloa crus-galli</i>	<i>Poaceae</i>	سوروف	Barnyardgrass	A	S	2-3
<i>Sinapis arvensis</i>	<i>Brassicaceae</i>	خردل وحشی	Wild mustard	A	S	2-3
<i>Poa annua</i>	<i>Poaceae</i>	پوآ	Annual bluegrass	A	S	1-2
<i>Tribulus terrestris</i>	<i>Zygophyllaceae</i>	خارخسک	Land caltrops	A	S	1
<i>Astragalus gummifer</i>	<i>Fabaceae</i>	گون	Milkvetch	P	S	1-2

\*: علفهای هرز مشاهده شده غالب؛ بدون ستاره: سایر علفهای هرز؛ P: یکساله؛ A: Annual؛ S: Perennial.

\*The dominant weeds observed; Without stars: Other weeds; A: Annual, P: Perennial; S: Summer .

جدول ۲- مقایسه میانگین درصد کاهش وزن خشک علف‌های هرز پهنه و باریک برگ و درصد خسارت به گیاه زراعی در ۱۴ روز پس از سم پاشی نسبت به قبل از سم پاشی بر اساس شاخص EWRC

Table 2. The mean comparison of percentage broad and grass dry weight weeds reduction and percentage of damage to crop after 14 days of spraying based on EWRC

تیمار و ارقام Treatment & Varieties	تاج خروس Pigweed	خرفه Purslane	پیچک Binweed	اویارسلام Nutsedge	سلمه تره Lambsquarters	سایر علف‌های هرز Other weeds	گیاه‌زراعی Crop
Nicosu..	83.33 <sup>b</sup>	65 <sup>bc</sup>	25.56 <sup>b</sup>	16.67 <sup>bc</sup>	10 <sup>a</sup>	30 <sup>a</sup>	25.61 <sup>a</sup>
Nico+Brom... نیکو+برومو...	93.89 <sup>a</sup>	75.56 <sup>ab</sup>	58.89 <sup>a</sup>	26.11 <sup>ab</sup>	15.33 <sup>a</sup>	38.89 <sup>a</sup>	31.01 <sup>a</sup>
Nico+Rhim... نیکو+ریم...	85.56 <sup>b</sup>	66.11 <sup>bc</sup>	28.89 <sup>b</sup>	7.78 <sup>cd</sup>	7.78 <sup>a</sup>	35.56 <sup>a</sup>	32.5 <sup>a</sup>
Foram... فورام...	75.56 <sup>c</sup>	60.56 <sup>c</sup>	14.44 <sup>b</sup>	11.67 <sup>c</sup>	13.89 <sup>a</sup>	21.44 <sup>a</sup>	33.67 <sup>a</sup>
Mesotr+... مزوترا...	93.89 <sup>a</sup>	80 <sup>a</sup>	63.33 <sup>a</sup>	34.44 <sup>a</sup>	7.78 <sup>a</sup>	32.22 <sup>a</sup>	0.61 <sup>b</sup>
Weed free شاهد	0 <sup>d</sup>	0 <sup>d</sup>	0 <sup>c</sup>	0 <sup>d</sup>	0 <sup>b</sup>	0 <sup>b</sup>	0 <sup>b</sup>
Weed infested وجین	0 <sup>d</sup>	0 <sup>d</sup>	0 <sup>c</sup>	0 <sup>d</sup>	0 <sup>b</sup>	0 <sup>b</sup>	0 <sup>b</sup>
رقم طلایی ذرت Golden Variety	60.95 <sup>a</sup>	46.67 <sup>b</sup>	27.38 <sup>a</sup>	17.14 <sup>a</sup>	6.33 <sup>b</sup>	18.57 <sup>b</sup>	3.17 <sup>b</sup>
رقم مریت ذرت Merit Variety	63.33 <sup>a</sup>	51.67 <sup>a</sup>	27.62 <sup>a</sup>	11.91 <sup>b</sup>	10.5 <sup>a</sup>	28.24 <sup>a</sup>	49.24 <sup>a</sup>
رقم چیس ذرت Chasse Variety	60.95 <sup>a</sup>	50.48 <sup>a</sup>	26.91 <sup>a</sup>	13.38 <sup>a</sup>	11.5 <sup>a</sup>	20.95 <sup>a</sup>	0.5 <sup>b</sup>

نیکوسو... = نیکوسولفورو، نیکو+برومو... = نیکوسولفورو + برومایسید امای، نیکو+ریم... = نیکوسولفورو + ریم سولفورو، فورام... = فورام سولفورو، مزوترا... = مزوتراپون + اس - متولاکلر+تربوتیلازین.

Nicosulfuron (Cruz), Nicosulfuron (Cruz) + Bromoxinyl+ MCPA (Brimicide MA), Formasulfuron (equip), Nicosulfuron+ Rimsulfuron (Ultima), Mesotriion+ S-Metolacholor+ Terbutylazine (Lumax 537.5 SE).

علف‌های هرز تاج خروس، پیچک، اویارسلام، سلمه تره و تاج‌ریزی را داشتند. همچنین نتایج نشان داد که اثرات ساده رقم و علف‌کش بر وزن خشک تمام علف‌های هرز معنی‌دار ( $P<0.01$ ) بود.

در بین ارقام، رقم چیس و طلایی به ترتیب دارای بالاترین و پایین‌ترین وزن خشک علف‌های هرز تاج خروس، خرفه، پیچک، اویارسلام، سلمه تره و تاج‌ریزی بودند. از بین تیمارهای علف‌کشی، تیمارهای نیکوسولفورو و نیکوسولفورو+ برومایسید امای دارای وزن خشک کمتری (کنترل بهتر) از علف‌های هرز تاج خروس، خرفه و پیچک بودند (جدول ۵). مهاجری و همکاران (Mohajeri et al., 2010) گزارش نمودند که کاربرد علف‌کش نیکوسولفورو بیشترین تأثیر را در کنترل علف هرز تاج خروس و پیچک در مزارع ذرت رقم ۷۰۴ داشته است. لوم و همکاران در مزارع ذرت رقم ۷۰۴ (Lum et al., 2005a) گزارش نمودند که علف‌کش‌های دو منظوره نیکوسولفورو برای کنترل علف‌های هرز باریک و پهنه برگ و همچنین علف‌های هرز چندساله ریزومدار در اراضی ذرت بسیار موثرند. همچنین علف‌کش مزوتراپون+ اس متولاکلر+ تربوتیلازین دارای کارایی خوبی در کنترل کلیه علف‌های هرز داشت و بیشترین تأثیر آن

ذرت دارد. بین ارقام ذرت شیرین نسبت به این علف‌های هرز (جدول ۲) اختلاف معنی‌داری وجود داشت. همچنین در کاربرد این علف‌کش‌ها بر روی ارقام ذرت شیرین اختلاف معنی‌داری وجود داشت بطوریکه بالاترین درصد خسارت این علف‌کش‌ها بر روی رقم مریت ذرت شیرین بود. در واقع این رقم ذرت شیرین، نسبت به کاربرد علف‌کش‌های خانواده سولفونیل اوره‌ها حساس بود. دو رقم طلایی و چیس ذرت شیرین بدون داشتن اختلاف معنی‌دار با هم، نسبت به کاربرد کلیه علف‌کش‌های خانواده سولفونیل اوره‌ها مقاوم بودند و اختلاف معنی‌داری را با رقم مریت داشتند.

نتایج تجزیه واریانس بر تراکم و وزن خشک علف‌های هرز عمدۀ این آزمایش در (جدول ۳) ارائه شده است. این نتایج نشان داد که اثرات ساده رقم و علف‌کش بر تراکم تمام علف‌های هرز بجز علف هرز خرفه معنی‌دار ( $P<0.01$ ) بود. در بین ارقام، رقم چیس و طلایی به ترتیب دارای بالاترین و پایین‌ترین تراکم علف‌های هرز تاج خروس، پیچک، اویارسلام، سلمه تره و تاج‌ریزی بودند. در بین تیمارهای علف‌کشی، نیکوسولفورو و نیکوسولفورو+ برومایسید امای دارای تراکم بیشتری از

جدول ۳- نتایج تجزیه واریانس (میانگین مربعات) تراکه (است) و وزن خشک علف‌های هرز (چب) در ارقام ذرت شیرین

Table 3- Results of analysis of variance (mean squares) of weeds density and dry matter in sweet maize varieties

S.O.V	متغیر	وزن خشک		Dry matter (gr)										
		ترکیب ازدی df	ترکیب ازدی df	خرفه Pigweed	خرفه Purslane	خرفه Binweed	خرفه Nutsedge	خرفه Lambsquarters	خرفه Nightshade	لایخ خرسوس Pigweed	لایخ خرسوس Purslane	لایخ خرسوس Binweed	لایخ خرسوس Nutsedge	لایخ خرسوس Lambsquarters
کسر	Replication	2	6.38	2.20	0.77	0.20	5.44	7.87	10.38	0.92	6.49	1.60	0.59	0.02
رُو	Variety	2	119.73**	0.44 ns	4.87*	56.44**	0.01 ns	12.63**	85.95**	25.02**	292.3**	97.92**	1.84*	0.05 ns
علف کش	Herbicide	6	1264.85**	48.79**	33.88**	400.6**	34.29**	29.00**	982.6**	78.28**	447.78**	333.54**	37.36**	2.09**
رُو × علف کش	Herbi×Var	12	30.53 ns	5.0 ns	10.48**	59.09**	1.49 ns	9.74**	33.95**	21.91**	150.13**	27.35**	2.44**	0.39**
Error	خطا	40	18.20	2.80	1.26	4.70	1.26	1.10	4.75	2.48	3.36	3.05	0.46	0.04

ns \*\*\*, Non Significant, Significant at 5% and 1% levels of probability, respectively.

جدول ۴- نتایج تجزیه واریانس (میانگین مربعات) صفات موردن بررسی در ارقام ذرت شیرین

Table 4- Results of analysis of variance (mean squares) of measured traits in sweet maize varieties

S.O.V	متغیر	وزن بک		قرط طلاق		وزن جوب		وزن کل بال		قطر بال		وزن کل بدون		وزن کل بال بدون	
		ترکیب ازدی df	ترکیب ازدی df	خرفه	خرفه	خرفه	خرفه	خرفه	خرفه	خرفه	خرفه	خرفه	خرفه	خرفه	خرفه
کسر	Replication	2	36.19	2.92	0.48	0.21	2.67	533.65	0.0008	1.59	0.0005	0.0002	0.0006	0.09	
رُو	Variety	2	424.09**	659.95**	222.3**	4.13**	173.89**	12117.6**	0.07**	758.88**	5.61**	0.006**	0.008**	5.33**	
علف کش	Herbicide	6	172.5**	101.94**	173.89**	2.44**	29.73**	3556.4**	0.005**	56.17**	0.63**	0.001**	0.0009**	0.81**	
رُو × علف کش	Herbi×Var	12	71.72**	73.46**	18.83**	0.88**	35.64**	5991.5**	0.003**	67.47**	0.65**	0.0005**	0.0005**	0.37**	
Error	خطا	40	12.56	3.70	1.26	0.14	0.46	277.85	0.0006	2.59	0.01	0.0001	0.0001	0.09	

ns \*\*\*, Non Significant, Significant at 5% and 1% levels of probability, respectively.

\* \*\* به ترتیب غیرمعنی دار، معنی دار در سطح احتمال ۵٪ و ۱٪.

ns به ترتیب غیرمعنی دار، معنی دار در سطح احتمال ۵٪ و ۱٪.

نیکوسولفورون+ ریم سولفورون و فورام سولفورون به طور کامل از بین رفت (جدول ۶). بولمن و همکاران (Bollman *et al.*, 2008) طی تحقیقی علف‌کش‌های گروه بازدارنده ۴-هیدروکسی فنیل پیرووات دی اکسیژناتر (HPPD inhibiting herbicides) را بر ۶ رقم مختلف ذرت شیرین در محیط گلخانه و مزرعه مورد ارزیابی قرار دادند و مشاهده نمودند که علف‌کش تمبوتریون (Tembotrione) در هر دو محیط، منجر به از بین رفتن رقم مریت در مقایسه با دیگر ارقام ذرت شیرین شد. این محققین همچنین یافته‌نده که کاربرد تمبوتریون با آترازین در ۷ روز پس از کاربرد آن‌ها، باعث ۲۷ تا ۶۶ درصد کلروز و ۸۸ درصد توقف رشد در رقم مریت ذرت شیرین شد (Soltani *et al.*, 2008) (Bollman *et al.*, 2008) سلطانی و همکاران (Soltani *et al.*, 2007) به نتایج مشابهی در این زمینه دست یافته بودند.

همچنین مطالعات انجام شده نشان داد که علت حساسیت ارقام هموژن ذرت شیرین از جمله رقم مریت نسبت به کاربرد علف‌کش‌های بازدارنده استولاتکات سینتاز (ALS) (نیکوسولفورون، فورام سولفورون، ریم سولفورون و پرایمی سولفورون)، بازدارندگان ۴-هیدروکسی فنیل پیرووات دی اکسیژناتر (مزوتريون-Mesotrione، تمبوتریون و آترازین)، ترکیب علف‌کش‌های تنظیم کنندگان رشد (دایکامبا+ دیفلوفنزوپیر)، بازدارندگان پروتوبورفیرینوژن اکسیداز (PPO) (کارفن ترازون)، و بازدارندگان فتوسیستم ۲ (بنتازون)، عدم فعالیت ال (nsfI) نسبت به این علف‌کش‌های است (Masiunas *et al.*, 2004; Diebold *et al.*, 2003; Pataky *et al.*, 2008; Williams *et al.*, 2005; Kopsell *et al.*, 2011 و Pataky *et al.*, 2009) (nsfI) مسئول متابولیسم (هیدروکسیلاسیون) آنزیم سیتوکروم P<sub>450</sub> است که در سمیت‌زدایی گیاه نقش دارد. در بین تیمارهای علف‌کشی، مزوتريون+ اس متلاکلر+تریبوتیلزین مشابه تیمار وجین، دارای بالاترین وزن بیولوژیک ذرت بود که علت را می‌توان در کنترل مناسب علف‌های هرز رقابت کننده آب، نور و مواد غذایی با گیاه زراعی، به وسیله این علف‌کش دانست (Najafi and Tollenaar, 2005) (Tollenaar, 2005) تیمارهای علف‌کشی نیکوسولفورون و فورام سولفورون در جایگاه بعدی شدت اثر بر روی وزن بیولوژیک ذرت بودند (جدول ۶). بورتون و

در کنترل علف هرز سلمه‌تره بود که با نتایج زند و همکاران (Zand *et al.*, 2009)، پورآذر و زند (Pouraza and Zand, 2010 Hadizade et al., 2011) مطابقت دارد. نتایج اثر تیمارهای علف‌کشی بر وزن خشک علف هرز اویارسلام نیز، تا حدود زیادی منطبق بر اثر آن‌ها بر تراکم این علف هرز بود. نیکوسولفورون+ ریم سولفورون در مقایسه با سایر تیمارهای علف‌کشی تأثیر بهتری در کنترل علف هرز اویارسلام داشت (جدول ۵). زند و همکاران (Zand *et al.*, 2009) اظهار داشتند که علف‌کش نیکوسولفورون+ ریم سولفورون در کنترل علف‌های هرز باریک برگ کارابی بهتری دارد و بر علف‌های باریک برگی چون سوروف، Setaria spp (Cyperus spp) و دم رویاهی سبز (viridis L Pouraza) تأثیر خوبی داشت. پورآذر و زند (Pouraza) نیکوسولفورون+ ریم سولفورون تأثیر خوبی در کنترل علف هرز باریک برگ سوروف داشته است. کلیه تیمارهای علف‌کشی در کاهش وزن خشک علف هرز تاج‌ریزی تأثیر خوبی را نشان دادند. علف‌کش مزوتريون+ اس متلاکلر+تریبوتیلزین تأثیر خوبی در کنترل و کاهش وزن خشک علف هرز تاج‌ریزی داشت. هادی زاده و همکاران (Hadizade et al., 2011) یافته‌نده که این علف‌کش تأثیر مطلوبی در کنترل علف هرز تاج‌ریزی داشته است.

### ب) خصوصیات گیاه زراعی

#### وزن بیولوژیک بوته

نتایج تجزیه واریانس برای تمام صفات مورد بررسی در آزمایش، در جدول (۴) ارائه شده است. این نتایج نشان داد که اثرات ساده بلوک، رقم و علف‌کش بر وزن بوته ذرت معنی‌دار ( $P<0.01$ ) بود. اثر متقابل رقم و علف‌کش بر وزن بوته ذرت نیز معنی‌دار ( $P<0.01$ ) بود (جدول ۴). با توجه به جدول (۶) در تیمار وجین و کنترل کامل علف‌های هرز، وزن بیولوژیک ذرت به علت عدم حضور و رقبابت علف‌های هرز بیشترین مقدار را داشت. از بین ارقام ذرت، رقم چیس دارای وزن بیولوژیک بیشتری در مقایسه با ارقام طلایی و مریت داشت که نشان‌دهنده مقاومت بیشتر این رقم نسبت به ارقام طلایی و مریت بود.

در کلیه صفات مورد بررسی ارقام ذرت شیرین، رقم مریت ذرت شیرین به علت حساسیت نسبت به علف‌کش‌های نیکوسولفورون+برومایسید اما،

جدول ٣- میانگین مقایسه ای بین چهار گونه حبوبی غیر گندم در زراعت سیستانی

Table 3. Mean comparison of weeds density and dry mater in sweet maize varieties

Table 5. Mean comparison of weeds density and dry mater in sweet maize varieties

نیکو- . . . نیکوسوفارون، نیکو-بر-مو، نیکوسوفارون + جو-مکسینفل + ام سی ای (جرو-لایپس ام)، نیکو-در-، نیکو-نوفارون، ر+، رس- سلوفارون، قو-ام . . . قو-ام سلوفارون-من-تر- = معرفه بون- اس متو-اکر-نی-ون-لار-ن-، Nicosulfuron (Cruz), Nicosulfuron (Cruz) + Bromoxynil+ MCPA (Brimicile MA), Foramsulfuron (Equip), Nicosulfuron+ Rimsulfuron (Ultima), Mesotion+ S-Metolachlor+ Terbutylazine (Lumax 537.5 SE).

Measurements have at least one common metric are not significant different based on LSD test.

جدول ۶- نتایج مقایسه میانگین صفات اندازه گیری شده در اقام درخت شیرین.

هرز در الگوی کاشت دو ردیف در طی دو سال در تمام دزهای نیکوسولفورون در مقایسه با الگوی کاشت یک ردیف ذرت کمتر بود. اور و همکاران (Orr *et al.*, 1995) در تحقیقی اثر علفکش نیکوسولفورون بر روی علف هرز قیاق در اراضی ذرت کالیفرنیا، مورد بررسی قرار دادند و دریافتند که نیکوسولفورون در تمام مراحل رشد علف هرز قیاق را کنترل کرد. کاربرد این علفکش در مراحل اولیه، منجر به حصول بالاترین راندمان ذرت شد. تیمارهای علفکشی نیکوسولفورون<sup>+</sup> برومایسید امای، نیکوسولفورون<sup>+</sup> ریم سولفورون بدون داشتن اختلاف معنی دار با هم، دارای پایین ترین وزن بیولوژیک ذرت، یعنی اثر منفی بیشتری بر روی وزن بیولوژیک ذرت داشتند (جدول ۶).

#### قطر ساقه ذرت

اثر ساده رقم و علفکش بر قطر بوته ذرت معنی دار ( $P<0.01$ ) بود (جدول ۶). همان طوری که در جدول (۶) دیده می شود ارقام ذرت اختلاف معنی داری با هم داشتند. رقم چیس دارای بالاترین قطر ذرت و رقم مریت کمترین قطر ذرت را داشت. در این حالت نیز در بین تیمارهای علفکشی، علفکش مزوترویون<sup>+</sup> اس متالاکلر<sup>+</sup> تربوتیازین دارای بالاترین قطر بوته ذرت، به عبارتی کمترین اثر منفی، دارای اثری مشابه با تیمار وجین داشت. بین این دو تیمار با تیمار شاهد اختلاف معنی داری وجود داشت که علت را می توان در وجود علفهای رقابت کننده با آب و مواد غذایی با گیاه ذرت شیرین در این تیمار دانست. نجفی و تویی نار (Najafi and Tollenaar, 2005) بیان کردند که قطر بوته در ذرت شدیداً تحت تأثیر رقابت با علفهای هرز کاهش می یابد. در بین سایر تیمارهای علفکشی نیکوسولفورون، نیکوسولفورون<sup>+</sup> برومایسید امای، نیکوسولفورون<sup>+</sup> ریم سولفورون و فورام سولفورون اختلاف معنی داری با هم مشاهده نشد و اثرات مشابهای بر روی قطر ذرت داشتند (جدول ۶).

#### وزن خشک ذرت

اثر رقم و علفکش بر وزن خشک بوته‌های ذرت معنی دار ( $P<0.01$ ) بود (جدول ۶). رقم چیس و طلایی با داشتن اثر مشابه، دارای بالاترین وزن خشک بوته ذرت بودند که با رقم مریت ذرت شیرین اختلاف معنی داری داشتند. رقم مریت وزن خشک بوته ذرت کمتری داشت. از بین تیمارهای اعمال شده بر ارقام ذرت شیرین، تیمار وجین دارای بیشترین وزن خشک

همکاران (Burton *et al.*, 1994) در طی تحقیقی علفکش‌های بازدارنده استولاکتان سینتاز (نیکوسولفورون و پرایمی سولفورون) را در دو رقم هیبرید لندمارک (Landmark) و مریت ذرت شیرین به کار برداشت و مشاهده کردند که این دو علفکش کمتر از ۱۵ درصد بر رقم لندمارک و بیش از ۹۵ درصد بر رقم مریت آسیب وارد کردند. که علت را در متابولیسم بیشتر این دو علفکش در رقم لندمارک در مقایسه با رقم مریت دانستند. بطوری که میزان متابولیسم علفکش پرایمی سولفورون در رقم لندمارک ذرت شیرین هفت برابر بیشتر از رقم مریت بود در حالیکه این مقدار برای علفکش نیکوسولفورون پنج برابر بود. همچنین این محققین از ایمن ساز BAS 145 ۱۳۸ در هر دو رقم ذرت شیرین استفاده کردند و مشاهده نمودند که ایمن ساز مورد استفاده باعث افزایش متابولیسم هر دو علفکش نیکوسولفورون و پرایمی سولفورون در رقم لندمارک شد درحالی که در متابولیسم این علفکش‌ها در رقم مریت هیچ تاثیری نداشت. بنابراین این محققین خاطر نشان کردند که رقم لندمارک یک واریته مقاوم از ذرت شیرین نسبت به کاربرد علفکش‌های نیکوسولفورون و پرایمی سولفورون بود درحالی که رقم مریت ذرت شیرین Burton *et al.*, 1993 در مقابل این علفکش‌ها حساس بود (Green and Ulrich, 1994). گرین و الیک (Green and Ulrich, 1993) به نتایج مشابه ای در مورد پاسخ واریته‌های ذرت نسبت به کاربرد علفکش‌های سولفونیل اوره دست یافته بودند. اسولیوان و همکاران (O'Sullivan *et al.*, 2002) گزارش نمودند که هیبریدهای مختلف ذرت نسبت به علفکش‌های سولفونیل اوره دارای حساسیت بیشتری در مقایسه با علفکش مزوترویون هستند. باعستانی و همکاران (Baghestani *et al.*, 2007) گزارش کردند که کاربرد حداکثر دز مصرفی نیکوسولفورون، راندمان ذرت را به طور معنی داری افزایش داد که علت را می توان در افزایش طیف کنترل علفهای هرز با این علفکش دانست. نصرتی و همکاران (Nosratti *et al.*, 2007) بیان کردند که کاربرد علفکش نیکوسولفورون در الگوی کاشت یک ردیف و دو ردیف به طور معنی داری باعث افزایش راندمان دانه ذرت شده بود. نیکوسولفورون علفکش مناسبی برای کنترل علف هرز قیاق در اراضی ذرت بود، بیوماس ریزوم قیاق در تیمارهای کنترل علفهای هرز مشابه با تیمار علفکشی نیکوسولفورون بود. بطورکلی بیوماس علفهای

اثر ساده رقم و علف‌کش بر وزن یک بلال بوته ذرت معنی‌دار ( $P<0.01$ ) بود (جدول ۴). ارقام ذرت از نظر داشتن طول و قطر بلال با هم دارای اختلاف معنی‌داری بودند. بطوریکه رقم چیس و مریت به ترتیب دارای بیشترین و کمترین طول و قطر بلال بودند و رقم طلایی حد وسط این دو رقم بود. از بین تیمارها، علف‌کش مژوتريون+اس متالاکلر+تربوتیلازین دارای بیشترین طول و قطر بلال ذرت، یعنی کمترین سطح اثر منفی بر روح این صفات بود. این تیمار علف‌کشی با تیمار وجین اختلاف معنی‌داری نداشت درحالی که با تیمار شاهد به علت کنترل بهتر علف‌های هرز اختلاف معنی‌داری داشت. همچنین اختلاف آن با سایر تیمارهای علف‌کشی نیکوسولفورون، نیکوسولفورون+برومایسید امای، نیکوسولفورون+ریم سولفورون و فورام سولفورون نیز معنی‌داری بود. سایر تیمارهای علف‌کشی با داشتن کمترین طول و قطر بلال ذرت، دارای سطح تأثیر بیشتری بودند بطوریکه هیچ اختلاف معنی‌داری با هم نداشتند (جدول ۶).

#### وزن دانه (عملکرد دانه)

اثر ساده رقم و علف‌کش بر وزن دانه ذرت شیرین معنی‌دار ( $P<0.01$ ) بود (جدول ۴). بطوریکه در بین ارقام، رقم چیس و مریت به ترتیب دارای بالاترین و کمترین وزن دانه بوته ذرت شیرین بودند. رقم طلایی دارای وزن دانه حد وسطی در بین این دو رقم بود (شکل ۶). تیمار علف‌کشی مژوتريون+اس متالاکلر+تربوتیلازین کمترین شدت اثر منفی را بر وزن دانه ذرت داشت و دارای وزن دانه‌ای بیشتر از تیمار شاهد و حتی وجین دستی بود. که علت آن را می‌توان به آسیب احتمالی وجین دستی بر گیاه زراعی ذرت شیرین نسبت داد که باعث کاهش وزن دانه ذرت در مقایسه با تیمار علف‌کشی مژوتريون+اس متالاکلر+تربوتیلازین شده بود (جدول ۶). باغستانی و همکاران (Baghestani *et al.*, 2007) به نتایجی مشابه در این زمینه دست یافته بودند. تیمار وجین در جایگاه بعدی وزن دانه ذرت قرار گرفت. چیکوی و همکاران (Chikoye *et al.*, 2009) طی تحقیق دوساله‌ای (۲۰۰۴-۲۰۰۳) در نیجریه تمام مقادیر ۱/۸۸، ۲/۱۵، ۲/۴۲، ۲/۶۹ و ۲/۹۶ کیلوگرم ماده موثره در هکتار، هیچ آسیب معنی‌داری در ۴ و ۸ هفته پس از کاربرد بر گیاه زراعی ذرت نداشت.

بوته ذرت به علت کنترل کلیه علف‌های هرز بود و تیمار علف‌کش مژوتريون+اس متالاکلر+تربوتیلازین در جایگاه بعدی قرار گرفت (که علت را می‌توان در داشتن حداقل اثر سوء و کنترل مناسب علف‌های هرز توسط این علف‌کش دانست). این تیمار علف‌کشی هم با تیمار وجین و هم با سایر تیمارهای علف‌کشی اختلاف معنی‌داری داشت. در بین سایر تیمارهای علف‌کشی نیکوسولفورون، نیکوسولفورون+برومایسید امای، نیکوسولفورون+ریم سولفورون و فورام سولفورون هم اختلاف معنی‌داری مشاهده نشد و اثر مشابه‌ای بر وزن خشک بوته ذرت داشتند (جدول ۶).

#### ارتفاع و تعداد برگ بوته ذرت

اثر ساده رقم و علف‌کش بر ارتفاع و تعداد برگ بوته ذرت معنی‌دار ( $P<0.01$ ) بود (جدول ۴). ارقام ذرت دارای اختلاف معنی‌داری با هم بودند، بطوریکه رقم طلایی دارای بالاترین ارتفاع و تعداد برگ و ارقام چیس و مریت دارای ارتفاع و تعداد برگ بوته کمتری نسبت به رقم طلایی به ترتیب بودند. در بین تیمارها، تیمار علف‌کشی مژوتريون+اس متالاکلر+تربوتیلازین دارای ارتفاع و تعداد برگ بوته بیشتری نسبت به سایر تیمارها بود ولی این اختلاف با تیمار شاهد و وجین دستی علف‌های هرز معنی‌دار نبود بطوریکه این تیمارها دارای اثری مشابه بر روح ارتفاع و تعداد برگ بوته ذرت بودند. بین این تیمارها با سایر تیمارهای علف‌کشی نیکوسولفورون، نیکوسولفورون+برومایسید امای، نیکوسولفورون+ریم سولفورون و فورام سولفورون اختلاف معنی‌داری وجود داشت. سایر تیمارها علف‌کشی نیکوسولفورون، نیکوسولفورون+برومایسید امای، نیکوسولفورون+ریم سولفورون و فورام سولفورون نیز بدون داشتن اختلاف معنی‌دار با هم، دارای اثری مشابه بر ارتفاع و تعداد برگ بوته ذرت بودند (جدول ۶). چیکوی و همکاران (Chikoye *et al.*, 2009) طی تحقیق دوساله‌ای (۲۰۰۴-۲۰۰۳) در منطقه ایبادان نیجریه گزارش دادند که کاربرد علف‌کش مژوتريون+اس متالاکلر+تربوتیلازین در ماده موثره در هکتار، هیچ آسیب معنی‌داری در ۴ و ۸ هفته پس از کاربرد بر گیاه زراعی ذرت نداشت.

#### طول و قطر بلال ذرت

کاهش جمعیت و بیوماس علف‌های هرز شده بود. مهاجری و همکاران (2010) نیز گزارش نمود که کاربرد دز توصیه شده علف‌کش نیکوسولفورون، بیشترین تأثیر را در عملکرد دانه ذرت داشته است. لوم و همکاران (Lum *et al.*, 2005a, 2005b) گزارش دادند که کاربرد نیکوسولفورون در اراضی ذرت منجر به حصول راندمان عملکردی مشابه با تیمار شاهد شده بود. به طور کلی از نتایج این مرحله از آزمایش می‌توان نتیجه گرفت که علف‌کش‌های مورد استفاده همگی باعث بالا رفتن عملکرد ذرت شیرین شده‌اند و دلیل تغییرات در افزایش عملکرد مربوط به ماهیت علف‌کش هاست که برخی از آن‌ها تنها بر پهن برگها و برخی تنها بر علف هرز باریک برگ و برخی نیز علف‌های هرز پهن برگ و باریک برگ را کنترل نموده‌اند (جدول ۴ و شکل ۶). در آزمایشی که زند و همکاران (Zand *et al.*, 2009) روی ذرت انجام دادند چنین نتیجه گرفتند که تیمارهای پس رویشی علف‌کش ۳ و ۴ لیتر در هکتار (مزوتريون+اس متالاکلر+تربوتيلازين) کارایی بهتری در کنترل پهن برگها داشته است. پورآذر و زند (Pouraza and Zand, 2010)، هادی زاده و همکاران (Hadizade *et al.*, 2011) به نتایج مشابه‌ای در این زمینه دست یافته بودند.

### نتیجه گیری

رقم مریت ذرت شیرین نسبت به کاربرد علف‌کش‌های نیکوسولفورون، نیکوسولفورون+برومایسید امای، نیکوسولفورون+ریمسولفورون و فورامسولفورون حساس بود و به طور کامل از بین رفت. بنابراین، در بین تیمارهای علف‌کشی اعمال شده در این آزمایش، رقم مریت به عنوان یک رقم حساس، طلایی دارای مقاومت حد وسط و رقم چیس به عنوان یک رقم مقاوم نسبت به کاربرد علف‌کش‌ها بود. به عبارتی ارقام طلایی و چیس نسبت به کاربرد تمامی تیمارها کاملاً مقاوم بودند. پس، انتخاب این تیمارها در برنامه‌های کنترلی علف‌های هرز و تولید ارقام مقاوم ذرت شیرین می‌تواند مناسب است. از طرفی، کمترین اثرات سوء کاربرد تیمارهای علف‌کشی بر صفات مورد بررسی در ارقام ذرت شیرین مربوط به علف‌کش مزوتريون+اس متالاکلر+تربوتيلازين بود، و ضمن کنترل موثر علف‌های هرز به خصوص پهن برگ‌ها، راندمان دانه ذرت شیرین را در هر سه رقم افزایش

علت را می‌توان در کنترل مناسب علف‌های هرز توسط این علف‌کش در دوره بحرانی گیاه زراعی ذرت دانست. دوگان و همکاران (Dogan *et al.*, 2004) بیان نمودند که گیاه زراعی ذرت برای جلوگیری از کاهش عملکرد به یک دوره ۹-۴ هفته عاری از علف‌های هرز پس از رویش نیاز دارد. یوسمان و همکاران (Usman *et al.*, 2001) نیز بیان نمودند که کنترل علف‌های هرز پس از دوره بحرانی منجر به کاهش ۸۳ درصدی در عملکرد دانه شود. کارایی دانه ذرت در کرت مورد کاربرد با علف‌کش مزوتريون+اس متالاکلر+تربوتيلازين حتی از تیمار شاهد هم بیشتر بود که علت را می‌توان در کنترل مناسب علف‌های هرز توسط این علف‌کش، به علت کاهش بیشتر تراکم و وزن خشک علف‌های هرز در مقایسه با کرت شاهد دانست. تراکم و بیوماس بالاتر علف‌های هرز و همچنین فراوانی بیشتر گونه‌ها در تیمار شاهد در مقایسه با تیمار علف‌کشی مزوتريون+اس متالاکلر+تربوتيلازين، نشان‌دهنده وجود علف‌های هرز است که ممکن است باعث رقابت شدید با گیاه زراعی شده و در نهایت منجر به کاهش راندمان دانه شود. گزارشات کیری و کیلر (Carey and Kells, 1995)، لوم و همکاران (Lum *et al.*, 2005b) نشان داد که رقابت علف‌های هرز با گیاه زراعی ذرت منجر به کاهش معنی‌دار راندمان دانه ذرت به خصوص در اوایل فصل می‌شود. همچنین تیمارهای علف‌کشی نیکوسولفورون و فورام سولفورون نیز بدون داشتن اختلاف معنی‌دار با یکدیگر، دارای اثر مناسبی بر وزن دانه و راندمان ارقام ذرت داشتند. که علت را می‌توان در کنترل مناسب علف‌های هرز در رقابت با گیاهان زراعی دانست. هادی زاده و همکاران (Hadizade *et al.*, 2011) طی آزمایشی علف‌کش مزوتريون+اس متالاکلر+تربوتيلازين را به صورت پس رویشی برای کنترل علف‌های هرز مزارع سورگوم علوفه‌ای بکار بردن و یافتند که بالاترین عملکرد علوفه منتج شده، از کرت‌های ناشی از مصرف علف‌کش مزوتريون+اس متالاکلر+تربوتيلازين به صورت پس Najafi and Tollenaar (Najafi and Tollenaar, 2005) بیان کردند که راندمان دانه در ذرت شدیداً تحت تأثیر رقابت با علف‌های هرز کاهش می‌یابد. باستانی و همکاران (Baghestani *et al.*, 2007) گزارش نمودند که علف‌کش‌های نیکوسولفورون و فورام سولفورون در حداقل دز مصرفی، باعث حداکثر کارایی تولیدی در ذرت، به علت

حساسیت آن‌ها نسبت به کاربرد علف‌کش‌ها، علف‌کش‌های مورد استفاده در این آزمایش می‌توانند ضمن کنترل مناسب علف‌های هرز، آسیب ناشی از کاربرد علف‌کش‌ها را کاهش ممکن حداقل به دهنده.	داد. سایر علف‌کش‌های نیکوسولفورون+برومایسید امای، نیکوسولفورون+	ریموسولفورون و فورامسولفورون نیز تأثیر خوبی در کنترل علف‌های هرز داشتند. در حال حاضر، به علت محدودیت استفاده از علف‌کش‌ها در ارقام ذرت شیرین به دلیل
--	---	--

## References

- Ashrafi, Z. Y., Rahnavard, A. and Sadeghi, S. 2010.** Study of respond wheat (*Triticum aestivum L.*) to rate and time application Chevalier. **Journal of Agriculture and Technology** 6 (3): 533-542.
- Baghestani, M. A., Zand, E., Soufizadeh, S., Eskandari, A., PourAzar, R., Veysi, M. and Nassirzadeh, N. 2007.** Efficacy evaluation of some dual purpose herbicides to control weeds in maize (*Zea mays L.*). **Crop Protection** 26: 936-942.
- Bollman, J. D., Boerboom, C. M., Becker, R. L. and Fritz, V. A. 2008.** Efficacy and tolerance to HPPD-Inhibiting herbicides in Sweet corn. **Weed Technology** 22: 666-674.
- Burton, J. D., Maness, E. P., Monks, D. W. and Robinson, D. K. 1994.** Sulfonylurea selectivity and safener activity on 'Landmark' and 'Merit' sweet corn. **Pesticide Biochemistry and Physiology** 48:163-172.
- Carey, J. B. and Kells, J. J. 1995.** Timing of total poste-mergence herbicide applications to maximize weed control and corn (*Zea mays*) yield. **Weed Technology** 9: 356-361.
- Chikoye, D., Lum, A. F., Ekeleme, F. and Udensi, U. E. 2009.** Evaluation of Lumax for preemergence weed control in maize in Nigeria. **International Journal of Pest Management** 55 (4): 275-283.
- Diebold, S., Robinson, D., Zandstra, J., O'Sullivan, J. and Sikkema, P. H. 2003.** Sweet corn (*Zea mays*) cultivar sensitivity to AE F130360. **Weed Technology** 17: 127-132.
- Dogan, M. N., Unay, A. and BozoAlbay, F. 2004.** Determination of optimum weed control timings in maize. **Turkey Journal of Agriculture and Forest** 28: 349-354.
- Green, J. M. and Ulrich, J. F. 1993.** Response of corn (*Zea mays L.*) inbreds and hybrids to sulfonylurea herbicides. **Weed Science** 41: 508.
- Hadizade, M. H., Baghestani, M. A., Mohammadi, M. and Torabi, H. 2011.** The evalution of other crop herbicides applications to weeds chemical control in *Sorghum bicolor L.* The final report of research project number is 014-43-16-8901-89002. **The Research Center of Agriculture and Natural Resources, Plant Pests and Diseases Research Institute of Khorasan Razavi** P: 46. (In Persian).
- Kopsell, D. A., Armel, G. R., Abney, K. R., Vargas, J. J., Brosnan, J. T. and Kopsell, D. E. 2011.** Leaf tissue pigments and chlorophyll fluorescence parameters vary among sweet corn genotypes of differential herbicide sensitivity. **Pest Biochemistry and Physiology** 99: 194-199.
- Lum, A. F., Chikoye, D. and Adesiyen, S. O. 2005b.** Effect of nicosulfuron dosages and timing on the pos temergence control of cogongrass (*Imperata cylindrica*) in corn. **Weed Technology** 19: 122-127.
- Lum, A. F., Chikoye, D. and S. O. Adesiyen. 2005a.** Control of *Imperata cylindrica* (L.) Raeuschel (speargrass) with nicosulfuron and its effect on the growth, grain yield and food components of maize. **Crop Protection** 24: 41-47.
- Masiunas, J., Pataky, J., Sprague, C., Williams, M. and Wax, L. 2004.** Sweet corn cultivar tolerance to mesotrione. **Weed Science Society American** 44: 58.
- Mohajeri, F., Honarmandian, M., Pourazar, R. and Shirali, M. 2010.** The evalution of mechanical, chemical and integrated *Zea mays L.* weeds control in Ramhormoz. **Journal of Weed Ecology** 1(1): 67-76. (In Persian).
- Moss, S. R., Perryman, S. A. M. and Tatnell, L. V. 2007.** Managing herbicide-resistance black grass (*Alopecurus myosuroides*) theory and practice. **Weed Technology** 21: 300-309.
- Mousavi, M. R. 2001.** Integrated Weed Management: Principles and Methods, (1<sup>th</sup> ed.). **Meiad Press**.
- Najafi, H. and Tollenaar, T. 2005.** Response of corn at different leaf stages to shading by redroot pig weed (*Amaranthus retroflexus L.*). **Iranian Journal of Weed Science** 1: 127-140. (In Persian).

- Nosratti, I., Alizadeh, H. M. and Rasoolzadeh, S.** 2007. Control of Johnsongrass (*Sorghum halepense*) with nicosulfuron in maize at different planting patterns. **Journal of Agroecology** 6 (3): 444-448. (In Persian).
- O'Sullivan, J., Zandstra, J. and Sikkema, P.** 2002. Sweet corn (*Zea mays*) cultivar sensitivity to mesotrione. **Weed Technology** 16: 421–425.
- Orr, J. P., Mitich, L. and Roncoroni, E.** 1995. Poste-mergence herbicide controls johnsongrass, other weeds in field corn. **California Agriculture** 49 (3): 33-37.
- Pataky, J. K., Meyer, M. D., Bollman, J. D., Boerboom, C. M. and Williams, M. M.** 2008. Genetic basis for varied levels of injury to sweet corn hybrids from three cytochrome P450-metabolized herbicides. **Journal of American Society Horticulture Science** 133 (3): 438–447.
- Pataky, J. K., Williams, M. M., Riechers, D. E. and Meyer, M. D.** 2009. A common genetic basis for cross-sensitivity to mesotrione and nicosulfuron in sweet corn hybrid cultivars and inbreeds grow throughout north America. **Journal of American Society Horticulture Science** 134 (2): 252–260.
- Pourazar, R. and Zand, E.** 2010. The final report of research project of Lumax herbicide completely evalution in maize. **Agriculture and Natural Resources Research Center of Khuzestan** 23 p. (In Persian).
- Rahmani, A., Nasrullahhalhosseini, S. M. and Khavari Khorasani, S.** 2010. The effect of planting date and plant density on morphological characteristics, yield components and yield of sweet corn golden grain variety (*Zea mays* L.). **Journal of Agroecology** 2 (2): 302- 312.
- Sandral, G. H., Dear, B. S., Pratley, J. E. and Cullis, B. R.** 1997. Herbicide dose response rate response curve in subterranean clover determined by a bioassay. **Australian Journal of Experimental Agriculture** 37: 67-74.
- Soltani, N., Sikkema, P. H., Zandstra, J., O'Sullivan, J. and Robinson, D. E.** 2007. Response of eight sweet corn (*Zea mays* L.) hybrids to topramezone. **Horticulture Science** 42: 110–112.
- Thomas, A. G.** 1985. Weed survey system used in saskatchewan for cereal and oilseed crops. **Weed Science** 33: 34-43.
- Usman, A., Elemo, K. A., Bala, A. and Umar, A.** 2001. Effect of weed interference and nitrogen on yields of a maize/rice intercrop. **International Journal of Pest Management** 47: 241–246.
- Williams, M. M., Pataky, J. K., Nordby, J. N., Riechers, D. E., Sprague, C. L. and Masiunas, J. B.** 2005. Cross-sensitivity in sweet corn to nicosulfuron and mesotrione applied post-emergence. **Horticulture Science** 40: 1801–1805.
- Zand, E., Baghestani, M. A., Pourazar, R., Sabeti, P., Ghezeli, F., Khayami, M. and Razazi, A.** 2009. The evalution of Nicosulfuron + Rimsulfuron (Ultima), Mesotriion+ S-Metolacholor+ Terbuthlazine (Lumax 537.5SE) and Dynamic (Amicarbazon) new herbicides performance compared with common herbicides in *Zea Mays* L. field in Iran. **Journal of Plant Protection** 23 (2): 42-55. (In Persian).
- Zand, E., Rahimian, H., Kocheki, A., Khalghani, J., Mousavi, K. Ramezani, K.** 2004. The ecology of Weeds (Management applications). **Mashhad University of Jihad Press** P: 544. (In Persian).

## Evaluating the reaction of sweet corn varieties to new sulfonylurea herbicides

Mahbubeh Nabizade<sup>1</sup>, Majid Abbaspoor<sup>2</sup>, Ali Asghar Chitband<sup>3\*</sup>

1. Graduate Student in Weed Science, Azad University of Mashhad, 2. Research Assist. Prof., Agricultural and Natural Resources Research Center of Khorasan Razavi, 3. Ph.D Student in Weed Science, Ferdowsi University of Mashhad

(Received: April 30, 2013- Accepted: October 28, 2013)

### Abstract

To evaluate the reaction of some sweet corn varieties to new urea sulfonyl and mixture herbicides, an experimental research based on a randomized complete block factorial design with three replications was conducted. The first and second factor were sweet corn variety and chemical control included nicosulfuron (Cruz), nicosulfuron (Cruz) + bromoxynil+MCPA (brimicide MA), foramsulfuron (equip), Rimsulfuron + Nicosulfuron (Ultima), Mesotrion+ S-Metolacholor+ Terbuthlazine (Lumax 537.5 SE), with three cultivars of sweet corn including golden (KSC403su), Merit and Chase, weed free, weed infested with three replication in each block. Assessment rate included injury sweet corn on EWRC, sweet corn varieties and weeds biomass at 4 weeks after spraying. Merit variety was ruined by nicosulfuron, nicosulfuron+ bromoxynil+MCPA, rimsulfuron and foramsulfuron + nicosulfuron application as susceptible cultivar, and Golden and Chase with minimum injury by these herbicides usage known as tolerance varieties. Mesotrion+ S-Metolacholor+ Terbuthlazine was only herbicide which applicable on Merit variety. The herbicides effect was significant on stem diameter, leaf number, plant dry weight, plant height, ear length, ear diameter, cob weight and grain weight per ear. The highest and lowest grain yield related to Chase and Merit varieties, respectively. Golden variety had medium grain yield between two varieties. Also, the result showed that red root pigweed, common purslane, binweed, common lambsquarter, purple nutsedge, black nightshad density and dry weight reduced by all of the herbicides compared control treatment, significantly. Totally, Mesotrion+ S-Metolacholor+ Terbuthlazine were only herbicide that applicable in all of sweet corn varieties without any injury to crop and high effect to all weeds control.

**Keywords:** Grain yield, Herbicide sensitivity, Merit variety, Mesotrion+s-metolacholor+terbuthlazine, Nicosulfuron

\*Corresponding author: a.a.chitband@gmail.com